

noční návštěvu nepovažuje se návštěva vykonaná sice po 7. hod. večerní, bylo-li však o ni požádáno do 6. hod. odpolední.

(7.) Příspěvek na léčení klimatické, sanatorní, lázeňské atd. může býti přiznán jen Léčebním fondem, a to na žádost předem a prostřednictvím okresního sboru podanou a vysvědčením ošetřujícího lékaře na stanoveném formuláři doloženou (v zalepené obálce). Za vyhotovení tohoto vysvědčení platí pojištění u lékaře Kč 10.—.

Okresní sbor a Ústředí Léčebního fondu mají právo před rozhodnutím o žádosti povolati žadatele k lékařské prohlídce.

Cestovné k této prohlídce zaplatí Léčebný fond pouze v tom případě, potvrdí-li lékařská revise oprávněnost žádosti.

(8.) Lékařské ošetření budiž poskytováno dostatečnou měrou a směřuj k uzdravení co možná nejrychlejšímu. Má-li býti léčení ambulantní či domácí, rozhoduje léčící lékař. Nárok na léčení domácí má pouze ten, kdo jest upoután na lůžko anebo komu lékař nedovolí opustiti příbytek.

(9.) Od lékaře nebudtež požadovány výkony, kterých tento neuznává za nutné.

IV. Všeobecné.

Nemocní členové i rodinní příslušníci jsou povinni podrobiti se případné kontrole lékařské (prohlídce, doplňujícím vyšetřením atd.) podle směrnice Léčebního fondu.

Za tím účelem budou i léčící lékaři určitá onemocnění hlásiti okresním sborům Léčebního fondu. Laické kontroly nebude zpravidla používáno.

Vydáním tohoto léčebného řádu pozbývá platnosti léčebný řád vydaný v srpnu 1926.

Vládní nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 249, jímž se mění volební řád do orgánů Léčebního fondu veřejných zaměstnanců a do rozhodčích soudů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 16 a 17, odst. 3., pokud se týče § 41, odst. 3., zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců:

Čl. I.

Vládní nařízení ze dne 16. července 1926, č. 146 Sb. z. a n., kterým se vydává volební řád do orgánů Léčebního fondu veřejných zaměstnanců a do rozhodčích soudů, mění se takto:

1. V § 3, odst. 1., v 2. řádku nahrazuje se slovo „bydlící“ slovem „zaměstnané“ a odstavec ten doplňuje se na konci touto větou: „Osoby požívající odpočivných nebo zaopatřovacích požitků volí členy toho okresního sboru, v jehož obvodě bydlí“.

2. V § 6, odst. 1., mění se lhůta 8 týdnů na 10 týdnů.

3. V § 9, odst. 2., vypouštějí se slova „den a“.

4. § 9, odst. 3., upravuje se takto: „Okresní sbor vyškrtne z těchto seznamů osoby, které nemají práva volebního, nebo jsou z něho vyloučeny a doplní je jmény a ostatními údaji osob, majících právo volební, v seznamu neuvedených. Dále sestaví okresní sbor dle skupin a v abecedním pořádku seznam voličů, požívajících odpočivných (zaopatřovacích) požitků. Takto upravené seznamy rozdělené podle skupin a sestavené podle zaměstnavatelů označí římskými číslicemi, jednotlivé voliče arabskými číslicemi a připojí v předu přehledný seznam zaměstnavatelů (úřadů) dle římských číslic“.

5. V § 10, odst. 1., na místo slov „14. dne“ nastupují slova „21. dne“.

6. V § 14, odst. 5., připojuje se za slova: „o 14. hodině“ doplněk „u okresního sboru s větším počtem než 3000 voličů o 8. hodině“.

7. V § 48 nahrazují se lhůty 1. ledna 1927, resp. 1. března 1927 lhůtami 1. dubna 1927, resp. 1. července 1927. Poslední věta tohoto paragrafu se vypouští.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1927. Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě s ministrem vnitra.

(Vyhlášeno v 113. částce Sb. z. a n. dne 30. prosince 1926.)

Zákon ze dne 17. prosince 1926, č. 237, kterým se mění zákon ze dne 1. července 1926, čís. 118 Sb. z. a n., jímž se mění §§ 275 a 276 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Čl. I. a II. zákona č. 118/1926 Sb. z. a n. mění se tak, že na místo stanoveného tam data „31. prosince 1926“ nastupuje datum „31. prosince 1927“.

Čl. II.

Ustanovení tohoto zákona nabudou účinnosti dnem 1. ledna 1927. Ministru sociální péče se ukládá, aby tento zákon provedl, dohodna se se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v 111. částce Sb. z. a n. 29. prosince 1926.)

Oběžník Ústř. soc. pojišťovny z 15. listopadu 1926, č. 30, o předpisování pojistného za dva měsíce současně.*)

K četným dotazům, které nás docházejí, sdělujeme, že Ústřední sociální pojišťovna nemá námitek proti tomu, aby nemocenské pojišťovny předpisovaly zaměstnavatelům pojistné nemocenské i invalidní a starobní za dva měsíce najednou v těch případech, kde vzhledem k malému počtu zaměstnanců vyžadovalo by předpisování každého měsíce příliš velkých nákladů správních, zejména na poštovním. Předpisování za dva měsíce děje se ovšem bez újmy ustanovení oběžníku číslo 20 o valutování pojistného pro invalidní a starobní pojištění. Vzhledem k předepsanému hlášení je ovšem nutno aby při předpisování vedeny byly jednotlivé měsíce zvláště.

Naproti tomu nemůže Ústřední sociální pojišťovna souhlasiti s tím, aby některé nemocenské pojišťovny předpisovaly pojistné najednou za tři měsíce.

Oběžník Ústř. soc. pojišťovny z 6. pros. 1926, č. 31, o vyměřování pojistného za měsíc prosinec.

Za měsíc prosinec jest předepsati pojistné za celý kalendářní měsíc, aby docíleno bylo souladu mezi rokem účetním a rokem kalendářním. Neplatí tudíž pro měsíc prosinec ustanovení oběžníku č. 2, z 19. července 1926, č. j. 476 o příspěvkovém období a jest platiti pojistné podle příslušných tabulek v prosinci za 4 týdny a 6 dnů. V měsíci lednu příštího roku předepíše se pak pojistné za 4 týdny a jeden den, ježto rok počíná sobotou. Jinak zůstávají ustanovení o příspěvkovém období nezměněna.

*) Poněvadž všechny oběžníky Ústř. soc. pojišťovny jsou otiskovány ve „Věstníku“ pojišťovnou tou vydávaném, který se dostává zdarma všem nemocenským pojišťovnám, bude nadále Soc. revue otiskovati oběžníky, vyhlášky a úřední zprávy Ústř. soc. pojišťovny pouze potud, pokud mají význam i pro širší veřejnost, zejména pro členstvo pojišťoven a ne tedy jenom pro vnitřní agendu (úřadování) ústavů těch.